

Sygn. akt I CSK 674/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J.G.
przeciwko „E” sp. z o.o. w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.
z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa
tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J.G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w R. z dnia 31 maja 2017 r. oddalającego m. in. jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 lipca 2016 r., w którym Sąd pierwszej instancji zasądził na jego rzecz od pozwanej „E” sp. z o.o. w R. kwotę 170.046,51 zł z tytułu wynagrodzenia za roboty budowlane oraz oddalił jego powództwo w pozostałej części.

Sądy obu instancji ustaliły, że strony łączyła umowa z dnia 6 marca 2013 r., w której pozwany powierzył powodowi kompleksowe wykonanie technologii fontanny multimedialnej z wyposażeniem. Strony ustaliły szacunkowe wynagrodzenie za zamówione roboty, przy czym rozliczenie miało nastąpić według podanych cen jednostkowych, uwzględniających m. in. rodzaj i długość użytych kabli. Poszczególne pozycje kosztorysowe określone zostały ryczałtowo. Łączne szacunkowe wynagrodzenie za wykonanie prac objętych sporem zostało określone na 186 212 zł. Ostateczny odbiór całego zadania nastąpił 31 lipca 2013 r. Pozwany zakwestionował wówczas pozycje kosztorysu dotyczące kabli, zarzucając powodowi przyjęcie niezgodnionych cen jednostkowych. Według projektu do okablowania pomp miały być zastosowane kable dwużyłowe, powód zastosował natomiast kable wielożyłowe. Wprowadzoną zmianę Sądy obu instancji oceniły jako roboty zamienne, zrealizowane za zgodą inwestora, których wykonanie znacząco wpływało na wysokość wynagrodzenia. Powód zaproponował ustalenie wynagrodzenia za ten element umowy na poziomie 130 430,86 zł netto (160 429,96 zł brutto), ostatecznie jednak wystawił fakturę na kwotę 290 410,38 zł.

Sąd Okręgowy uznał, posiłkując się opinią biegłego, że łączna wartość kosztorysowa zamiennego okablowania wynosiła 138 249,20 zł netto, a 170 046,51 zł brutto i tę ostatnią kwotę zasądził na rzecz powoda. Określenie tej kwoty nastąpiło przy uwzględnieniu kosztów użytego rzeczywiście kabla (odmiennego od przewidzianych w umowie) i zastosowaniu pozostałych podstaw kalkulacyjnych z umowy.

Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne i prawne dokonane przez Sąd Okręgowy. Wskazał na zawartą w umowie stron definicję terminu „roboty zamienne”, odwołał się też do opinii biegłego, który przedstawił różnice pomiędzy materiałami i sposobem realizacji robót przewidzianymi w projekcie, a zastosowanymi ostatecznie przez powoda, którą uznał za przekonującą i należycie odnoszącą metodykę kalkulacji wynagrodzenia założoną w umowie do zmienionego sposobu wykonania okablowania.

Powód zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji skargą kasacyjną skierowaną przeciwko rozstrzygnięciu oddalającemu jego apelację. W skardze opartej na obydwu podstawach kasacyjnych zarzucił niewłaściwe zastosowanie art. 65 § 2 k.c., a także naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. We wnioskach domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku we wskazanej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi pozwany wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie w ramach tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi wystąpieniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to znaczy jej oczywistą zasadnością. Wskazał, że sąd drugiej instancji wykroczył poza ramy swobodnej oceny materiału dowodowego uznając roboty w zakresie okablowania za zamienne oraz przyjmując wartość tych robót na podstawie ustaleń biegłego.

Mimo wskazania jako nie budzącej wątpliwości wady zaskarżonego wyroku nieprawidłowej wykładni umowy stron, argumentacja skarżącego opiera się przede wszystkim na zakwestionowaniu ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanej przez Sąd drugiej instancji, co narusza zakaz ujęty w art. 398³ § 3 k.p.c. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. motywowany niewłaściwą oceną dowodów nie może być skutecznie podniesiony w ramach drugiej podstawy kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2017 r., V CSK 500/16, nie publ.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2017 r., IV CSK 375/16, nie publ.). Skarżący pomija ustalony przez Sądy fakt, że zastosowany kabel nie odpowiadał żadnemu ze wskazanych w umowie, co skłoniło Sądy do skalkulowania wynagrodzenia według zasad umownych odniesionych jednak do kosztów kabla rzeczywiście zastosowanego. Taka wykładnia postanowień umowy nie może być oceniona jako oczywiście nieprawidłowa.

Podstawy przedsądu wskazane przez skarżącego nie uzasadniają więc przyjęcia jego skargi do rozpoznania. Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby zachodziły inne przesłanki do podjęcia takiej decyzji, przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestnika do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

a.†